

4. Folketingsbeslutning angående indstilling fra udvalget til valgs prøvelse. (Vedrørende Mogens Glistrup).

Betænkning og indstilling om folketingsmand *Mogens Glistrups* mandat afgivet 18. juni (B. sp. 2895). Anmeldt i folketinget $\frac{1}{2}$ (F. sp. 12876). Eneste behandling 1. juli (F. sp. 12877).

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget drøftet spørgsmålet om, hvorvidt folketingsmand Mogens Glistrup har mistet sin valgbarhed efter at være dømt ved højesterets dom af 22. juni 1983. Ved dommen blev Mogens Glistrup for overstrædelse af straffeloven, skattekontrolløven og kildeskatteløven idømt 3 års fængsel og en tillægsbøde på 1.000.000 kr. (med forvandlingsstraf af fængsel i 6 måneder). Desuden blev retten til at udøve advokatvirksomhed frataget ham indtil videre. Endvidere blev han dømt til at efterbetale skat med 941.029 kr. Endelig stadfæstedes landsrettens afgørelse om hans pligt til betaling af sagsomkostninger for byret og landsret, og det bestemtes, at sagens omkostninger for højesteret betales af statskassen.

To af de 7 dommere stemte dog for at idømme en fængselsstraf på 1 år og for ikke under denne straffesag at påkende kravet om efterbetaling af skat.

Betænkningen indeholder en omtale af folketingets behandling af sagen gennem årene fra 1974 til 1983, navnlig behandlingen af en række begæringer om samtykke i medfør af grundlovens § 57.

Endvidere indeholder betænkningen en række bidrag til forståelse af de regler, der danner grundlaget for bedømmelse af spørgsmålet om valgbarhed til folketinget (grundlovens § 30, stk. 1, og § 33).

Der foretages endvidere en historisk gennemgang af en række tidligere tilfælde, hvor medlemmer af folketinget er blevet straffet.

Endelig indeholder betænkningen en omtale af sagen, som den foreligger efter højesteretsdommen – hvoraf udskrift er optrykt som bilag – og af udvalgets arbejde med sagen.

Herved bemærkes, at Mogens Glistrup i udvalget oplyste, at han agtede at indgive en klage over højesteretsdommen til den europæiske menneskerettighedskommission i Strasbourg, og at han under henvisning hertil gjorde gældende, at sagen ikke med højesterets dom havde fået en sådan afslutning, at udvalget til valgs prøvelse nu burde tage sagen op.